

Publicerad 2009-07-20 14:58 av Dear Prudence

Oslipade Diamanter & Brända Kanter - applåder

Applådera mitt liv:

mest är det förvirring
och råpoesi

Orden innan man har gjort dom vackra

KÄRLEK HAT DRÖMMAR FÖRLÅT TÅRAR FUCK HAHHAHA

Vandrade Linköpings landsbygd
försökte göra mig förstådd
något sånär
Kvällen slutade där
när jag somnat på en parkbänk i Sjögesta
total misär

Hade ignorerat pappa i fyra månader
men jag behövde tabletter

han var läkare
och jag var desperat

så jag grät mig till sömns i en grön soffa
han trodde att allt var för P's skull
han hörde inte hysteriska snyftningar om
svarta monster som åt upp mig inifrån

och tur var väl det för jag kan höra nu
hur det lät
men likväl kan jag känna
hur det kändes

Läkningsprocesser
verkar aldrig fungera på mig
så jag täppte igen mina hörselgångar med bomull
och kysste honom igen
och igen
och igen

en ny arm att somna på
nya sår att räkna

Vet inte om han märkte att
mitt ansikte var blött av tårar
när jag andades mot hans kind

för att allt måste ta slut
<I>(måste allt ta slut?)</I>

Jag lovade Henne att nästa gång vi sågs
skulle jag vara vackrare och smalare och ny
men jag blev bara äldre
kanske flera år
Narigare läppar och slitnare hår

famlande skuttande ramlande
steg

över gränser och under vatten under broar
<I>(brända sådana)</I>

Men jag fuskade
tog Fågelvägen
framåt

förena dina handflator

för mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dear Prudence med Poeter.se id #7296 innehar upphovsrätten